26/10/2019

Το Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακή της Ζ' Λουκά

/ Ορθόδοξες Προβολές

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ:

(Πρωτότυπο Κείμενο Λκ. η΄ 41 – 56)

«Τω καιρώ εκείνω, άνθρωπός τις προσήλθε τω Ιησού, ω όνομα Ιάειρος, και αυτός άρχων της Συναγωγής υπήρχε· και πεσών παρά τους πόδας του Ιησού παρεκάλει αυτόν εισελθείν εις τον οίκον αυτού· ότι θυγάτηρ μονογενής ην αυτώ, ως ετών δώδεκα, και αύτη απέθνησκεν. Εν δε τω υπάγειν αυτόν, οι όχλοι συνέπνιγον αυτόν. Και γυνή ούσα εν ρύσει αίματος από ετών δώδεκα, ήτις, ιατροίς προσαναλώσασα όλον τον βίον, ουκ ίσχυσεν υπ οὐδενὸς θεραπευθήναι, προσελθούσα όπισθεν, ήψατο του κρασπέδου του ιματίου αυτού, και παραχρήμα έστη η ρύσις του αίματος αυτής. Και είπεν ο Ιησούς· Τις ο αψάμενός μου; Αρνουμένων δε πάντων, είπεν ο Πετρος και οι συν αυτώ· Επιστάτα, οι όχλοι συνέχουσί σε και αποθλίβουσι, και λέγεις Τις ο αψάμενός μου; Ο δε Ιησούς είπεν· Ήψατό μου τις· εγώ γαρ έγνων δύναμιν εξελθούσαν απ ἐμοῦ. Ιδούσα δε η γυνή ότι ουκ έλαθε, τρέμουσα ήλθε και προσπεσούσα αυτώ, δι ἣν αιτίαν ήψατο αυτού, απήγγειλεν αυτώ ενώπιον παντός

του λαού, και ως ιάθη παραχρήμα. Ο δε είπεν αυτή· Θαρσει, θύγατερ, η πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εις ειρήνην. Ετι αυτού λαλούντος, έρχεταί τις παρά του αρχισυναγώγου, λέγων αυτώ· ότι τέθνηκεν η θυγάτηρ σου· μη σκύλλε τον Διδάσκαλον. Ο δε Ιησούς ακούσας απεκρίθη αυτώ, λέγων· Μη φοβού· μόνον πίστευε, και σωθήσεται. Εισελθών δε εις την οικίαν, ουκ αφήκεν εισελθείν ουδένα, ει μη Πετρον και Ιάκωβον και Ιωάννην και τον πατέρα της παιδός και την μητέρα. Έκλαιον δε πάντες και εκόπτοντο αυτήν. Ο δε είπε· Μη κλαίετε· ουκ απέθανεν, αλλά καθεύδει. Και κατεγέλων αυτού, ειδότες ότι απέθανεν. Αυτός δε εκβαλών έξω πάντας, και κρατήσας της χειρός αυτής, εφώνησε λέγων· Η παις, εγείρου. Και επέστρεψε το πνεύμα αυτής, και ανέστη παραχρήμα, και διέταξεν αυτή δοθήναι φαγείν. Και εξέστησαν οι γονείς αυτής. Ο δε παρήγγειλεν αυτοίς, μηδενί ειπείν το γεγονός».

Νεοελληνική Απόδοση

Εκείνο τον καιρό, πλησίασε τον Ιησού κάποιος άνθρωπος που τον έλεγαν Ιάειρο και ήταν άρχοντας της συναγωγής. Αυτός έπεσε στα πόδια του Ιησού και τον παρακαλούσε να πάει στο σπίτι του, γιατί είχε μια μοναχοκόρη δώδεκα χρόνων, που ήταν ετοιμοθάνατη. Την ώρα που ο Ιησούς βάδιζε προς το σπίτι, τα πλήθη τον περιέβαλαν ασφυκτικά. Κάποια γυναίκα, που υπέφερε από αιμορραγία δώδεκα χρόνια και είχε ξοδέψει όλη της την περιουσία στους γιατρούς, χωρίς κανένας να μπορέσει να την κάνει καλά, πήγε πίσω από τον Ιησού, άγγιξε την άκρη το ρούχου του, κι αμέσως η αιμορραγία της σταμάτησε. Τότε ο Ιησούς είπε: «Ποιος με άγγιξε; » Ενώ όλοι αρνιούνταν, ο Πέτρος και όσοι ήταν μαζί του έλεγαν: «Διδάσκαλε, οι όχλοι έχουν στριμωχτεί κοντά σου και σε πιέζουν κι εσύ λες ποιος με άγγιξε; » Ο Ιησούς όμως είπε: «Κάποιος με άγγιξε, γιατί εγώ ένιωσα να βγαίνει από μένα δύναμη». Μόλις η γυναίκα είδε ότι δεν ξέφυγε την προσοχή του, ήρθε τρέμοντας κι έπεσε στα πόδια του και μπροστά σ΄ όλο τον κόσμο του είπε για ποια αιτία τον άγγιξε κι ότι είχε γιατρευτεί αμέσως. Εκείνος της είπε: «Θάρρος, κόρη μου, η πίστη σου σε έσωσε· πήγαινε στο καλό». Ενώ ο Ιησούς ακόμα μιλούσε, ήρθε κάποιος από το σπίτι του άρχοντα της συναγωγής και του λέει: «Η κόρη σου πέθανε· μην ενοχλείς πια το δάσκαλο». Όταν το άκουσε ο Ιησούς του είπε: «Εσύ μη φοβάσαι, μόνο πίστευε, και θα σωθεί». Φτάνοντας στο σπίτι, δεν άφησε κανέναν να μπει μέσα μαζί του, εκτός από τον Πέτρο, τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο, καθώς και τον πατέρα και τη μητέρα του κοριτσιού. Όλοι έκλαιγαν και τη θρηνολογούσαν. Ο Ιησούς όμως τους είπε: «Μην κλαίτε· δεν πέθανε, αλλά κοιμάται». Εκείνοι τον περιγελούσαν, βέβαιοι πως είχε πεθάνει. Ο Ιησούς, αφού τους έβγαλε όλους έξω, έπιασε το κορίτσι από το χέρι και του είπε δυνατά: «Κορίτσι, σήκω! » Το πνεύμα της επέστρεψε κι αυτή αμέσως σηκώθηκε. Ο Ιησούς τότε διέταξε να της δώσουν να φάει. Οι γονείς της έμειναν κατάπληκτοι. Εκείνος όμως τους είπε να μην πουν

σε κανέναν τι είχε γίνει.

Σχολιασμός

Την προηγούμενη Κυριακή ακούσαμε για τη θεραπεία του δαιμονιζομένου νέου στη χώρα των Γεργεσηνών, όπου οι κάτοικοι εκεί βλέποντας το θαύμα αυτό, παρεκάλεσαν τον Ιησού Χριστό να φύγει από τα όρια της περιοχής τους. Φεύγοντας ο Ιησούς Χριστός από την περιοχή των Γεργεσηνών φτάνει στην Καπερναούμ, όπου γίνεται δεκτός με θέρμη και χαρά από τους κατοίκους οι οποίοι σχημάτισαν μια λαοθάλασσα για να τον υποδεχθούν. Μεταξύ όλων αυτών των ανθρώπων που ανέμεναν τον Ιησού, βρίσκονταν και άνθρωποι οι οποίοι κατείχαν μια εξέχουσα κοινωνική θέση ανάμεσα στην πόλη της Καπερναούμ, όπως ο αρχισυνάγωγος Ιάειρος. Μπορούμε να δούμε εδώ αλλά και σε άλλες ευαγγελικές περικοπές ότι η διδασκαλία και τα θαυματα που επιτελούσε ο Χριστός δεν απευθύνονταν μόνο στον απλό λαό και τους φτωχούς, όπως πολλοί πιστεύουν, αλλά απευθύνονταν σε όλες τις βαθμίδες των ανθρώπων της κοινωνίας. Εδώ όμως η περικοπή εστιάζεται στον αρχισυνάγωγο Ιάειρο ο οποίος ζητά από τον Χριστό να θεραπεύσει την μοναχοκόρη του, που ήταν βαριά άρρωστη. Ο Ιάειρος έχοντας καλή διάθεση στην ψυχή του και ακούγοντας ίσως για τον Ιησού Χριστό και τα θαύματα που πραγματοποιούσε, αψηφά τους Γραμματείς και Φαρισαίους που επέκριναν το Χριστό και προσέρχεται προς αυτόν για να τον παρακαλέσει να πάει στο σπίτι του για να θεραπεύσει την ετοιμοθάνατη μοναχοκόρη του. Ευρισκόμενος ο Χριστος στο δρόμο προς το σπίτι του Ιάειρου πραγματοποιείται ένα άλλο θαύμα, αυτό της θεραπείας της αιμορροούσης γυναικός. Η γυναίκα αυτή βρισκόταν μεταξύ του κόσμου που μαζεύτηκε στην Καπερναούμ και ακολουθούσε το Χριστό, έχοντας στο νού της ένα συγκεκριμένο σκοπό, αυτό της θεραπείας της απο την ασθένεια που την ταλαιπωρούσε. Προηγουμένως για δώδεκα ολόκληρα χρόνια υπέφερε απο αιμοραγία χωρίς να καταφέρνει να θεραπευτεί, παρ’ όλα τα φάρμακα που της έδιναν διάφοροι γιατροί τους οποίους είχε επισκευθεί. Ακούγοντας λοιπόν για τον ερχομό του Χριστού, αναπτέρωσε τις ελπίδες της και έχοντας μια βεβαιότητα οτι αυτός μόνο μπορούσε να την θεραπευσεί, πηγαίνει προς αυτόν. Η ασθένεια της αιμορραγίας βάση των θρησκευτικών αντιλήψεων των Εβραίων καθιστούσε μια γυναίκα «μολυσμένη». Έτσι εκτός από την σωματική ασθένεια που ταλαιπωρούσε μια γυναίκα, είχε να αντιμετωπίσει και την περιθωριοποίηση που υφίστατο από την κοινωνία. Παρ’ όλα αυτά όμως, η γυναίκα αυτή παίρνει την απόφαση να πλησιάσει τον Χριστό. Έτσι προσπαθώντας να μην γίνει αντιληπτή, εισχωρεί μέσα στο πλήθος με σκοπό να καταφέρει να έρθει και να αγγίξει τον Χριστό. Η πίστη αυτή που είχε οτι φτάνει και μόνο να αγγίξει τον Χριστό για να θεραπεύτει τις φέρνει τελικά αυτό που ποθούσε την ιάση. Με το που άγγιξε το Χριστό θεραπεύθηκε αμέσως.

Καθώς ο Χριστός συνομιλούσε με τη θεραπευθείσα πλέον γυναίκα έρχονται από το σπίτι του Ιάειρου και του αναγγέλουν το θάνατο της μοναχοκόρης του, έτσι δεν

συντρέχει πλέον λόγος να παρενοχλεί το Χριστό για να πάει στο σπίτι του. Ο Χριστός στο άκουσμα αυτής της είδησης προλαμβάνει τον αρχισυνάγωγο, χωρίς να τον αφήσει να αντιδράσει θετικά ή αρνητικά και του λέει: «μη φοβού, μόνον πίστευε και σωθήσεται». Τα λόγια αυτά του Χριστού προκαλούν αρνητικά σχόλια και την ειρωνία αυτών που βρισκόντουσαν εκεί, επειδή γνώριζαν οτι πραγματικά η κόρη του Ιάειρου είχε πεθάνει. Πίστευαν οτι ο θάνατος είναι ακατανίκητος και κανένας δεν μπορεί να ξεπεράσει τα όρια του. Ο Χριστός όμως, ως παντοδύναμος Θεός, καταλύει το θάνατο και πορεύεται πρός το σπίτι του Ιάειρου με σκοπό να αναστήσει την μοναχοκόρη του. Ο Κύριος φτάνοντας στο σπίτι του Ιάειρου, εισέρχεται στο δωμάτιο του νεκρού πλέον κοριτσιού, με τρεις από τους μαθητές του, τον Πέτρο, το Ιάκωβο και τον Ιωάννη, καθώς και τον πατέρα και τη μητέρας της κόρης. Να σημειώσουμε εδώ, ότι οι τρεις αυτοί μαθητές του Κυρίου, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, είναι αυτοί οι οποίοι αποτελούν τον εσώτερο κύκλο των μαθητών από τους δώδεκα. Οι τρεις αυτοί ήταν παρόντες σε συγκεκριμένες περιπτώσεις όπως για παράδειγμα στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος στο όρος Θαβώρ, σε περιπτώσεις που είχε απύθμενη σημασία το θαυμαστό γεγονός. Όπως και στην περικοπή αυτή, όπου η ανάσταση νεκρού είναι γεγονός ασύμβατο με τη πραγματικότητα της τότε εποχής και θα δυσκολεύονταν οι άνθρωποι να κατανοήσουν το γεγονός και να αντιληφθούν τα απώτερα μηνύματα από το θαύμα. Ο Ιησούς βγάζει έξω όλους τους παρευρισκομένους και παραμένει μόνο με τα πέντε άτομα που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Ο Χριστός τότε παίρνει από το χέρι το νεκρό κορίτσι και ως εξουσίαν έχων επί του θανάτου την προστάζει «η παις εγείρου». Τότε η νεαρή αμέσως εγείρεται, αφήνοντας κατάπληκτους τους παρόντες. Ο Χριστός απευθύνεται τότε στους γονείς της και τους λέει να της παράσχουν τροφή και να μην διαδόσουν το θαυμαστό αυτό γεγονός.

Τόσο η αιμορροούσα γυναίκα όσο και ο Ιάειρος στήριξαν την ελπίδα τους πάνω στην πίστη που είχαν πρός το πρόσωπο του Ιησού Χριστού ως Θεού. Σήμερα δυστυχώς έχουμε αποπροσανατολίσει τη ζωή μας απο την πίστη στον Χριστό, με αποτέλεσμα να βιώνουμε τραγικά αποτελέσματα. Εκείνο που χρειάζεται είναι να επαναπροσανατολίσουμε τη ζωή μας στο Χριστό. Χρειάζεται να ακούσουμε την προτροπή του: «μη φοβού, μόνο πίστευε» στηρίζοντας τη ζωή μας σ’ Αυτόν, έχοντας την ελπίδα και την βεβαιότητα ότι μόνο αυτός μπορεί να μας βοηθήσει να ξεπεράσουμε τα διάφορα εμπόδια που συναντούμε στη ζωή μας.